

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przysługującego skarżącemu prawa własności.

Skarżący twierdzi w tym względzie, że ograniczenia, które zostały na niego nałożone, są nieproporcjonalne i zbędne oraz naruszają gwarancje prawnomiędzynarodowej ochrony przysługującego mu prawa własności.

3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia praw podstawowych skarżącego zagwarantowanych mu przez europejską Konwencję o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Skarżący twierdzi w tym względzie, że nałożenie na niego ograniczeń naruszyło jego prawo do sprawiedliwego procesu, do domniemania niewinności, a także do ochrony własności prywatnej.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2018 r. – Pšonka / Rada

(Sprawa T-289/18)

(2018/C 249/48)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Artem Viktorovič Pšonka (Kramatorsk, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat M. Mleziva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2018 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji.

Skarżący uzasadnia swoją skargę między innymi tym, że Rada Unii Europejskiej nie działała przy przyjmowaniu decyzji (WPZiB) 2018/333 z dnia 5 marca 2018 r. z wymaganą starannością, gdyż przed przyjęciem zaskarżonej decyzji nie wzięła pod uwagę twierdzeń skarżącego ani przedstawionych przez niego dowodów, które świadczą na jego korzyść, a opierała się co do zasady na zwięzłym streszczeniu sporządzonym przez prokuraturę generalną Ukrainy i nie zażądała informacji uzupełniających o przebiegu dochodzenia na Ukrainie.

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przysługującego skarżącemu prawa własności.

Skarżący twierdzi w tym względzie, że ograniczenia, które zostały na niego nałożone, są nieproporcjonalne i zbędne oraz naruszają gwarancje prawnomiędzynarodowej ochrony przysługującego mu prawa własności.

3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia praw podstawowych skarżącego zagwarantowanych mu przez europejską Konwencję o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Skarżący twierdzi w tym względzie, że nałożenie na niego ograniczeń naruszyło jego prawo do sprawiedliwego procesu, do domniemania niewinności, a także do ochrony własności prywatnej.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2018 r. – Portugalia / Komisja

(Sprawa T-292/18)

(2018/C 249/49)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estevão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/304 z dnia 27 lutego 2018 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie w jakim decyzja ta wyłącza z finansowania przez Unię Europejską wydatki poniesione przez Republikę Portugalską w wysokości 1 052 101,05 EUR, ponieważ stanowią one „Należności błędnie przedstawione w tabeli w załączniku III, unikanie stosowania zasady 50/50”;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzut naruszenia przepisów art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005⁽¹⁾ oraz art. 54 rozrządzenia (UE) nr 1306/2013⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).